Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

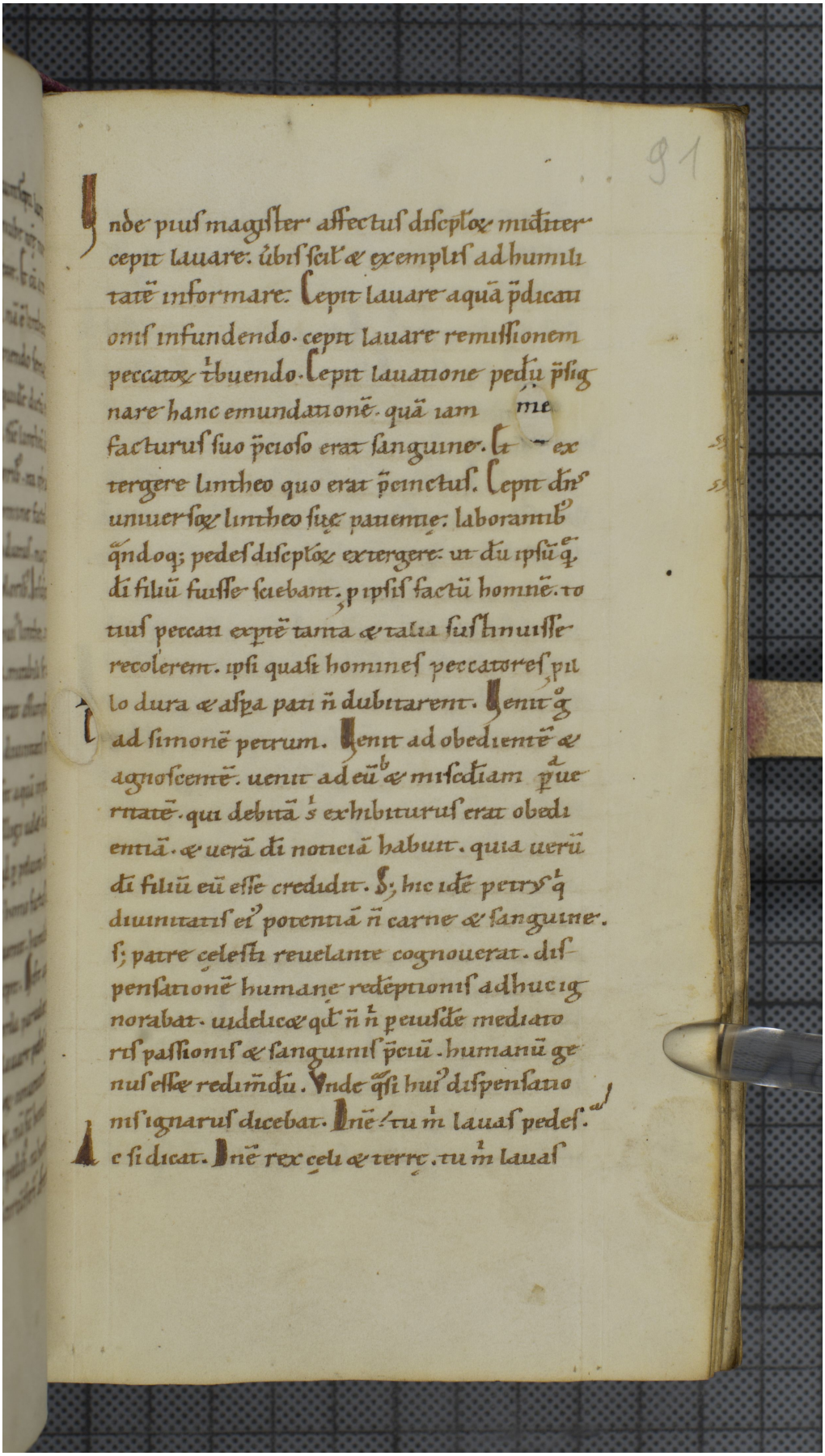

91

Unde piuſ magiſter affectuſ diſcipl̃ꝰ mirꝰ
cepit lauare. ũbis ſcil̃ꝰ exemplis ad humili
tatẽ informare. Cepit lauare aquã p̃dicatio
nis infundendo. cepit lauare remiſſionem
peccatorꝰ tribuendo. Cepit lauatione pedũ p̃fig
nare hanc emundationẽ. quã iam me
facturuſ ſuo p̃cioſo erat ſanguine. Ci ex
tergere lintheo quo erat p̃cinctuſ. Cepit dñi
uniuerſorꝰ lintheo ſuꝰ patientiꝰ: laboramib̃
q̃ndoq; pedes diſcipl̃ꝰ extergere. ut dũ ipſũ q̃
di filiũ fuiſſe ſciebant, p ipſis factũ hominẽ. to
tius percati exp̃tẽ tanta ꝰ talia ſuſtinuiſſe
recolerent. ipſi quaſi homines peccatores pri
lo dura ꝰ aſpa pati ñ dubitarent. Venit q̃
ad ſimonẽ petrum. Venit ad obedientẽ ꝰ
agnoſcentẽ. uenit ad eũ ꝰ miſericordiam p̃ue
ritatẽ. qui debitã s exhibiturus erat obedi
entiã. ꝰ uerã di noticiã habuit. quia uerũ
di filiũ eũ eſſe credidit. Sed hic idẽ petrus q̃
diuinitatis ei potentiã ñ carne ꝰ ſanguine.
ſed patre celeſti reuelante cognouerat. diſ
penſationẽ humane redẽptionis adhuc ig
norabat. uidelicꝰ qd ñ n peruſdẽ mediato
ris paſſionis ꝰ ſanguinis p̃ciũ. humanũ ge
nus eſſe redimẽdũ. Vnde q̃ſi hui diſpenſatio
nis ignarus dicebat. Dñe tu m lauaſ pedes.
c ſi dicat. Dñe rex celi ꝰ terre. tu m lauaſ